

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data onze de gener del 2004 la representació processal de la Sra. Ingrid R. J. va formular demanda d'atribució de custòdia de la menor Ainhoa F. R. contra el Sr. Bernardo F. P., sol·licitant que se li atribuís la guarda i custòdia de la menor, quedant la pàtria potestat exercida de forma conjunta per ambdós progenitors, fixant un determinat dret de visites i una pensió alimentària de 300 euros mensuals, actualitzats anyalment en funció de la variació que experimentés l'índex de preus al consum, i a pagar a partir de la presentació de la demanda, més la meitat de les despeses extraordinàries de la menor.

II.- El Sr. Bernardo F. P. va contestar a la demanda i va formular demanda reconvençional en data 25 de gener del 2005, interessant que es fixés la pensió en 230,87 euros i demanant reconvençionalment se li atorgués a ell la guarda i custòdia de la menor, fixant una pensió a favor de la mateixa i a càrrec de la mare de 230 euros i un règim de visites determinat, petició a la que es va oposar la Sra. Ingrid R. J. al contestar a la demanda reconvençional en data 8 de febrer del 2005. No obstant, a les seves conclusions el Sr. F. va desistir de la seva

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

demanda reconvençional i va sol·licitar es fixés un règim de visites adequat al fet que havia hagut de traslladar el seu domicili a la ciutat de Granada.

III.- La Sentència de l'Hble. Batlle de data 30 de maig del 2006 va estimar parcialment la demanda interposada per la Sra. Ingrid R. J., establint que la pàtria potestat sobre la menor Ainhoa F. R. romandria compartida entre ambdós progenitors, la guarda i custòdia de la mateixa correspondria a la mare, fixant un règim de vistes en favor del pare en concepte de mínims, consistent en la meitat de les vacances escolars que tinguessin una durada de més d'una setmana, corresponent al pare la primera meitat en anys parells i la segona en anys senars i establint a càrrec del pare i en favor de la filla una pensió d'aliments per import de 270 euros mensuals a satisfer els cinc primers dies de cada mes al compte corrent de la Sra. R., revisada anyalment en funció de l'índex d'augment de preus al consum publicat pel M.I. Govern.

IV.- Contra la citada resolució presenta recurs d'apel·lació la representació de la Sra. Ingrid R. J. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana que es retorni la causa a l'Hble. Batlle per tal que es pronunciï sobre si estima o denega la petició feta per ella a la seva demanda en el sentit que la pensió establerta es pagui a partir de la demanda, subsidiàriament que s'acordi el pagament des d'aquell moment, sol·licita igualment que la pensió es fixi en 300 euros i que es condemni a l'adversa a les costes de la demanda reconvençional atesa la seva mala fe i temeritat, així com al pagament de les d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Pel que fa al primer dels motius o greuges al·legats per la representació de la Sra. Ingrid R., en el sentit que la Sentència d'instància no havia donat resposta a la seva petició de que l'import de la pensió que finalment es fixés se li abonés amb efectes

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

retroactius a partir de la data de presentació de la demanda i que per tant calia retornar la causa a l'Hble. Batlle, s'ha de posar de relleu que aquesta omisió pot ser perfectament esmenada en aquesta alçada, raó per la que no procedeix declarar la nul·litat de les actuacions.

II.- D'altra banda, tampoc es pot estimar la petició que la recurrent fa subsidiàriament per tal que la pensió en favor de la filla comú i a càrrec del seu pare li sigui abonada amb efectes retroactius a partir del moment de presentació de la demanda, ja que si es desitja que determinades mesures tinguin vigència mentre duri el procediment el que cal fer és sol·licitar que aquestes es prenguin provisionalment mitjançant els tràmits corresponents destinats específicament a aquesta finalitat, sense que sigui procedent estimar aquesta petició quan es fa en el cos de la demanda, com és el cas. Cal tenir en compte a més que els litigants van subscriure un conveni privat en data 31 de gener del 2002 (foli 24) en virtut del qual el Sr. Bernardo F. s'obligava a pagar per aquest concepte la suma de 210 euros mensuals, motiu per el qual no es pot al·legar que el pare ha allargat innecessàriament el procediment per tal de no fer front a les despeses que li pertoquen com a pare i progenitor i que no és de justícia material que la mare hagi hagut de sufragar totes les despeses de la filla comú mentre ha durat el procediment, ja que la recurrent tenia dret a exigir que se li pagués la quantitat pactada mentre no s'establís un altre judicialment, de tal manera que ni el Sr. F. estava alliberat de pagar part de les despeses de la menor, ni ella havia de suportar-les totes.

III.- Pel que fa a l'import de la pensió establert per la Sentència d'instància en favor de la menor i a càrrec del seu pare en 270 euros i que la recurrent estima que caldria fixar en 300 euros mensuals, tampoc aquesta petició es pot estimar, ja que les parts van pactar un import en aquest concepte de 210 euros mensuals l'any 2002, sense que es recollís l'obligació del progenitor de pagar la meitat de les despeses extraordinàries, de tal manera que, sense que s'hagi acreditat un canvi substancial de les circumstàncies que van motivar aquest pacte, la Sentència recorreguda obliga al Sr. F. a pagar una pensió superior i la meitat de les despeses extraordinàries que es generin. D'altra banda,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

el salari que s'ha acreditat que percep el demandat està al voltant del 1900 euros mensuals i aquest ha de pagar un altre pensió per un altre fill nascut d'un matrimoni anterior, raó per la qual s'ha de considerar procedent mantenir la pensió fixada.

IV.- Per últim, al·lega la recurrent que cal imposar les costes al demandat, com a mínim de la demanda reconvençional, per la temeritat del Sr. F.. No obstant, aquesta Sala no veu motius per modificar el criteri tradicional en matèria de costes en els procediment de dret de família, ja que el fet que el citat senyor desistís de la demanda reconvençional formulada, en la què sol·licitava que li fos atribuïda la guarda i custòdia de la filla menor a ell, està suficientment justificat pel fet d'haver-se vist obligat a traslladar el seu domicili fora del Principat d'Andorra.

V.- Malgrat desestimar-se el recurs, no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes del mateix atesa la naturalesa del procediment.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. Ingrid R. J. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 30 de maig del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil